

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5969

гр. София, 27.07.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в закрито заседание на 27.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

като разгледа дело номер **6907** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118а, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на [фирма],[ЕИК], срещу Решение № 1040-21-497/05.07.2022 г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата на дружеството против Разпореждане № РЖ-5-21-01138987/01.06.2022 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ-С. град за събиране на сумите по Ревизионен акт за начет № РА-5-21-01111014/11.04.2022 г. в размер общо на 6591.77 лв., от които 5338.98 лева – главница и 1252.79 лв. – лихва. С жалбата се иска спиране изпълнението на Разпореждане № РЖ-5-21-01138987/01.06.2022 г. до окончателното установяване на основанието и размера на подлежащите на възстановяване суми, като се навеждат доводи, че допускането на предварителното изпълнение би могло да причини значително и трудно поправима вреда на дружеството по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК, изразяваща се в изгубване на финансова стабилност и платежоспособността на дружеството.

Ответникът - Директорът на ТП на НОИ С. град - не изразява становище по искането. Съдът приема, че искането е допустимо, като направено в законоустановения за това срок и от лице с правен интерес, което се явява адресат на решението.

Разгледано по същество е неоснователно.

На основание чл. 118а, ал. 2 КСО, за да прецени основателността на искането за спиране изпълнението на административния акт, съдът взе предвид следното:

Спирането на изпълнението е временна мярка, която се налага по изключение при определени предпоставки и за определен период от време - до влизането в сила на обжалваната заповед.

Съгласно изричната норма на чл.118а, ал.1 КСО жалбата срещу решение, с което е потвърдено разпореждане от вида на процесното, не спира изпълнението на последното т.е законодателят е допуснал предварително изпълнение на атакуваното

административно решение при презумиране основанията на чл. 60, ал. 1 от АПК.

В разглеждания случай не е спорно, че процесните разпореждания са от категорията на актовете по чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "д" от КСО – с тях е постановено възстановяване на неоснователно получени плащания по държавното обществено осигуряване.

Специалният закон предвижда изрично при наличие на какви предпоставки може да бъде спряно предварителното изпълнение, допуснато в отклонение от общото правило на чл. 166, ал.1 АПК за суспензивен ефект на жалбата. Тези предпоставки са същите, които са предвидени за спиране изпълнението на разпореждането от решавания орган по чл.117а от КСО.

Нормите на ал.2 и ал.4 от този нормативен текст предвиждат изпълнението на разпорежданията по чл.114 и чл.117, ал. 1, т. 2, б. „в" КСО да се спира по искане на задълженото лице, ако предостави обезпечение в размер на главницата и лихвите, като за срока на спирането се дължи законната лихва върху главницата.

В случая такова обезпечение не е представено, като в жалбата нейният подател изрично е посочил, че за дружеството е налице сериозно икономическо затруднение за поддържане на бюджета. Законовата разпоредба, която предписва на Съда какво да постанови по искането за спиране, е императивна. Това означава, че при непредставяне на обезпечението по чл.118а, ал.2 във вр.с чл.117а, ал.2 КСО спиране на изпълнението не може да бъде допуснато.

За пълнота на изложението Съдът следва да отбележи, че аналогично искане е било направено и пред решавания орган, но отново без представяне на обезпечение, поради което резонно е било отхвърлено.

Воден от горното ,Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма], ЕИК:[ЕИК] за спиране изпълнението на Разпореждане № РЖ-5-21-01138987/01.06.2022 г., издадено от ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С. – град, потвърдено с Решение № 1040-21-497/05.07.2022 г. на Директора на ТП на НОИ-С. град.

Определението е окончателно на осн. чл. 118а, ал. 3 КСО.

СЪДИЯ: